

Любопитната тълпа гледала съ изненада носящия се по водитѣ, желѣзенъ лебедъ подъ името „Клермонтъ“ и не можела да се начуди. — Нито една мачта . . . нито едно опънато платно!... Само една сива, желѣзна тржба на палубата . . .

Много подигравки, много подсвирквания огласявали въздуха.

— Ето глупостъта на Фултона! Бедниятъ . . . колко не очаквано е полудѣлъ! Гледайте! Гледайте — спускатъ го вече! — разнесли се хиляди гласове край пристанището.

И ето, параходътъ се плъзналъ по водата, зацѣпилъ увѣрено вълнитѣ, а на палубата съ усмивка стоялъ самиятъ Фултонъ. Изъ голѣмата тржба се извишилъ високъ стълбъ димъ, машината зашумѣла, колелетата се завъртѣли и оставили следъ себе си сребриста пѣна . . .

— Още веднѣжъ ви предлагамъ, господа, който обича, да се качи съ мене на парахода — провикналъ се той, ала гласътъ му билъ съпроводенъ отъ подигравки и освирквания.

Ето какъ американцитѣ отговорили на предложението на своя съотечественикъ да изпитатъ ползата отъ неговото велико изобретение. Съ натъженъ погледъ Фултонъ слѣзълъ отъ палубата и се отправилъ къмъ своя единственъ другаръ — машината на парахода . . .

Параходътъ, дишайки тежко, бавно се отдалечилъ отъ пристанището и се отправилъ къмъ другъ американски градъ — Албани. И тукъ тълпа отъ любопитни задрѣстила пристанището. И тукъ великиятъ изобретателъ предлагалъ на всички, да се съгласи нѣкой да го придружи до Ню-Йоркъ. Но и тукъ последвало същото. Шумъ, викове, недовѣрия! Най-после лицето на Фултона просияло отъ радостъ. Какво било неговото вълнение, когато се появилъ единъ пасажеръ, който дошелъ при него и му подалъ пари.

— Може би тая сума не е достатъчна? — запиталъ учудено пасажерътъ, понеже Фултонъ продължавалъ да се вълнува и да го гледа, безъ да му проговори.

— О . . . не . . . точно толкова . . . Но вие сте първиятъ ми пасажеръ и тия пари сж първата награда за моя упоритъ дългогодишенъ трудъ . . . Да, вие сте първиятъ, който доброволно се съгласи да изпита ползата отъ моето изобретение!

Робертъ Фултонъ се разплакалъ и цѣлуналъ смутения пасажеръ. Отъ този день тѣ станали нераздѣлни приятели.

Въ 1814 година Фултонъ се заелъ съ построяването на голѣмия параходъ, който нарекълъ „Фултонъ I“ и който билъ довършенъ следъ неговата смъртъ.